

Publicerad 2019-08-10 17:35 av Eva Langrath

Foto: Eget

Vägen smalnar

Liv jag vill inte lämna dig

fötterna vilar mot varm sand
bränningarna kastar tiden
in i nuet

salt vatten sköljer över mitt huvud
kraften kastar mig in mot stranden

under de slutna ögonlocken
breder ängeln ut sina vingar
fladdrande i jämn takt

Liv jag vill inte lämna dig

havets rörelse rytmiskt
fram och tillbaka
tiden har lämnat spår bakåt

stigen leder in bland träden
mossan grön
stammarna raka

orden har varit många
korsen och stenarna
har blivit flera

blåklockorna bildar klungor i sanden
samtalet flyter på uteplatsen
humlor och bin besöker lavendeln
vi köper glass på glassfabriken

Liv jag vill inte lämna dig

ikväll är vattnet blekt grått
samma vatten
som kan vara
grönt, blått eller svart

himlen ljust grå
samma himmel
som kan vara
klart blå, grå eller svart
ibland med inslag av vita öar

månen visade sig inte ikväll

när jag var tolv år läste jag science fiction
som utspelade sig på 2020 talet
de pratade i telefoner och såg varandra på bild
räknade ut att då var jag lastgammal
och skulle knappast finnas till

Liv jag fortsätter nyfiket vandra med dig
på den smalnade stigen
hoppas den sträcker sig en bit till
och är lagom stenig
med mjuk mossa att falla i

© Eva Hedlund fd. Langrath

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eva Langrath med Poeter.se id #24299 innehar upphovsrätten